

Revista Culturii Pentecostale, Familii - Copii
LUCRAREA CU COPIII - FONDATĂ DE DEPARTAMENTUL
COPII AL REGIONALEI ARAD

Anul 23, Nr. 39
2025-2026
ISSN 1583-2929

MĂRGĂRITARUL

CUVÂNTUL TĂU

ESTE O CANDELĂ
PENTRU PICIOARELE MELE
ȘI O LUMINĂ PE CĂRAREA MEA

PSALMUL 119:105

CUPRINS

- 04. Discernerea voinței lui Dumnezeu pentru biserică
- 06. Dumnezeu ne vorbește prin Isus
- 08. Identificarea vocilor pozitive și negative
- 10. Vocea lui Dumnezeu în inima noastră
- 11. Învățarea despre decizii prin povestiri biblice
- 13. REVELAȚIA: între Mister și Lumină Divină
- 14. Cum putem dezvolta discernământul copiilor la Școala Duminicală
- 16. Importanța exemplului personal în viața de credință
- 18. Sărbătoarea anuală „Copiii lui Isus”
- 20. Sădind Cuvântul într-un colț îndepărtat...
- 22. Crearea obiceiului de rugăciune în familie
- 24. Concursul biblic „Talantul în negoț”

Colectivul de redacție:

Simona Rauca
Miriam Roș
Luminița Sfara
Tabita Măgduț
Persida Bujdei
Cătălin Părăoan

Pentru corespondență, comenzi sau alte informații ne puteți contacta la adresa:

Daniela Chesche

str. Iuliu Maniu, bl.i ap.9

cod poștal 330021

localitatea Deva, jud. Hunedoara

mobil: +40 732 519 789

e-mail: secretariat@scoala-duminicala.ro

Tehnoredactare computerizată:

Cătălin Părăoan - +40 766 592 103

www.scoala-duminicala.ro

O CĂLĂTORIE SPIRITUALĂ DE LA INIMĂ LA INIMĂ

Suntem încântați să vă prezentăm noul număr al revistei noastre, un proiect cu totul special, dedicat comunității noastre de credință. Acest număr este o veritabilă comoară de articole scrise din inimă, cu dragoste și dedicare, de pastori, instructori, învățători de școală duminicală, părinți și misionari pe termen scurt.

Veți găsi în paginile acestei reviste o varietate de perspective, povești emoționante și învățături inspiratoare, care ne invită să reflectăm asupra credinței noastre. Fiecare articol este o fereastră spre experiențele și trăirile celor care împărtășesc călătoria lor spirituală, oferindu-ne ocazia de a învăța unii de la alții.

Printre surprizele acestui număr, veți descoperi și interviuri cu persoane care au avut impact semnificativ în comunitatea noastră, precum și articole despre proiecte misionare recente care aduc speranță și schimbare. Fiecare contribuție este un pas spre consolidarea legăturilor noastre și îmbogățirea vieții spirituale.

Vă invităm să vă alăturați nouă în această fascinantă călătorie, să explorați paginile revistei și să lăsați mesajele să vă inspire și să vă îmbogățească sufletul. Fie ca fiecare articol să fie un reminder al iubirii și călăuzirii divine în viețile noastre.

Așteptăm cu nerăbdare să împărtășim aceste momente speciale cu voi și să ne bucurăm împreună de frumusețea comunității noastre credincioase!

Simona Rauca,
Responsabil proiect Revista "Mărgăritarul"

Discernerea voinței lui Dumnezeu pentru biserică

*Cum putem înțelege mai bine direcția
pe care ne-o oferă Duhul Sfânt în
vremurile actuale*

Direcția Bisericii a fost trasată de Cel ce, cu dragoste, și-a dat viața pentru ea și a rostit statutul ei biruitor cu promisiunea că *“porțile Locuinței morților nu o vor birui”*. (Matei 16:18) Noi, având harul de a fi parte din Biserica Lui, avem responsabilitatea de a ne alinia, în fiecare zi și situație, la traiectoria dată de Cristos. În acest scop, fiecare dintre noi avem responsabilitatea dezvoltării unei relații zilnice, personale cu Dumnezeu în care să primim călăuzire din Cuvânt, prin Duhul Sfânt. Romani 8:14 ne prezintă copiii lui Dumnezeu ca fiind cei care sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu. Din nefericire, de multe ori eșuăm în a înțelege cum să ajungem să beneficiem de acest privilegiu rezervat copiilor lui Dumnezeu.

Unul din pasajele biblice care mă fascinează încă din copilărie este 2 Samuel 5:22-25. David ajunge împărat peste tot Israelul, iar filistenii pornesc la luptă împotriva lui. David cere călăuzirea lui Dumnezeu și în urma ascultării sfatului divin, el iese biruitor. Recunosc aici trei aspecte importante din viața împăratului, care ne pot da învățătură în căutarea voinței lui Dumnezeu.

1. David a întrebat pe Domnul. A trebuit să recunoască faptul că, deși era împăratul lui Israel și avea ungerea divină pentru a fi pe tron, avea nevoie de sfatul lui Dumnezeu. Prin aceasta, inima lui David arăta o atitudine de smerenie. Și-a văzut nevoia, s-a

smerit și a cerut sfat. Smerenia este virtutea care a ajuns să fie văzută ca o slăbiciune de mulți în vremurile noastre, ea fiind confundată cu absența stimei de sine. Totuși, această smerenie este întâlnită nu numai la David, ci la fiecare personaj biblic care a umblat cu Dumnezeu, smerenia fiind pe lista Lui ca cerință imperativă din clipa nașterii din nou, pe tot parcursul vieții credinciosului. Proverbe 2:2 ne prezintă această smerenie printr-o aplecare pentru a înțelege frica de Domnul și a găsi cunoștința. Această “aplecare” reprezintă acea inimă care recunoaște limitările personale și apelează la înțelepciunea divină pentru direcție, înțelegere și discernământ. În consecință, pentru a înțelege bine direcția pe care Duhul Sfânt vrea să ne-o ofere, va trebui să avem și să rămânem într-o atitudine de smerenie înaintea Lui, declarând prin atitudinea noastră dependența totală de El și nevoia permanentă de călăuzire.

2. David a făcut liniște. Planul de luptă descoperit de Dumnezeu prevedea ceva ciudat. David trebuia să asculte “un vuiet de pași în vârful duzilor” ca semnal de atac (v24). În loc să scoată strigăte de război ca să intimideze dușmanii, avea nevoie să facă liniște ca să poată auzi bine când să înceapă lupta. În această situație, orice greșală putea fi fatală. Dacă vrem să auzim vocea Duhului Sfânt, va trebui să facem liniște în noi și în jurul nostru. De multe ori, pierdem această liniște, din diferite motive. Totuși, un motiv tot mai des întâlnit este expunerea frecventă la tehnologie/media/social media. Bulversați fiind de atâta informație, devenim tulburați, gândurile ne copleșesc și nu mai auzim vocea Duhului Sfânt. Familiarizarea cu vocea Păstorului, nu cu vocea lumii (Ioan 10:5) și crearea unui mediu atât interior, cât și exterior, caracterizat de liniște, este imperativ pentru a putea distinge vocea Duhului Sfânt dintre toate celelalte. Mai mult decât în orice altă împrejurare, în fața unei bătălii, David a avut nevoie să facă liniște.

3. David a ascultat. Mă gândesc la atitudinea războinicilor lui David, când au auzit că trebuiau să aștepte după acel semnal. Totuși, David s-a încrezut în Dumnezeu și “a făcut cum îi poruncise Domnul” (v25). Câteodată, Dumnezeu ne surprinde prin planurile Lui, dar dacă ascultăm, biruința ne este garantată. De fapt, David doar a cules roadele biruinței, Dumnezeu promițându-i că El va merge înaintea lui “ca să bată oștirea filistenilor” (v24). Dorința de a căuta, în smerenie, călăuzirea lui Dumnezeu și cunoașterea voii Lui, nu ne ajută dacă nu acționăm prin credință în ceea ce Dumnezeu ne descoperă. Scriptura ne îndeamnă să ne încredem în El, nu în noi și abilitățile noastre. (Proverbe 3:4-6)

Dorința lui Dumnezeu pentru Biserică și implicit în dreptul nostru este ca, în smerenie, în liniște și pace să căutăm să împlinim tot ceea ce El ne-a încredințat, îndreptându-ne după Cuvântul Său și așteptând ziua când Mirele va veni după mireasa Lui, “sfântă și fără prihană”.

Doamne, ajută-ne!

Iosif MATEIU

Prezbiter și Lider de tineret
Biserica Penticostală Betel, Windsor, Canada

Dumnezeu ne vorbește prin Isus

Unul dintre cele mai populare cântece ale anilor '60 deplângea faptul că oamenii vorbesc fără a spune lucruri cu sens și aud fără a asculta. O jumătate de secol mai târziu, observația este cu atât mai pertinentă. Cantitatea de informație care ajunge la noi în fiecare zi, într-o lumea complet interconectată și mereu online, ar fi fost de neimaginat chiar și pentru mințile cele mai luminate ale generațiilor trecute. Dar pe cât de mult folos aduce acest lucru, pe atât de mult rău ne face.

Din cauza zgomotului din lume, ne vine greu să Îl mai ascultăm și pe Dumnezeu. Cu toate că majoritatea oamenilor din bisericile noastre nu pun la îndoială faptul că El vrea să ne vorbească, cei mai mulți vor mărturisi că lucrul se întâmplă arareori în propria viață. Dumnezeu o fi vorbind oamenilor care

participă mereu la serile de rugăciune, păstorului atunci când își pregătește mesajul de duminică sau surorilor în vârstă care își petrec viața în post și rugăciune, dar nu studentului la medicină, mamei cu copii la grădiniță sau tatălui care muncește ore suplimentare pentru a câștiga un trai mai bun pentru familia sa. Faptul se datorează, în mare măsură, unei înțelegeri greșite a felului în care Dumnezeu vrea să ne vorbească.

Ca penticostali, nu avem o dificultate mentală să spunem că „Dumnezeu ne vorbește și astăzi”, dar cei mai mulți dintre noi suntem atât de ocupați, încât devine pur și simplu imposibil să Îl mai auzim pe Dumnezeu, orice ar însemna acest lucru.

În cealaltă extremă se găsesc frații și surorile care sunt paralizați în fața unor decizii, uneori chiar minore, atât timp cât nu au convingerea hotărâtă că știu care este voia lui Dumnezeu în acea privință. Aceștia așteaptă mereu un cuvânt profetic pentru a ști dacă să își schimbe locul de muncă, dacă să se mute în alt oraș sau chiar dacă să dea o parte din venitul familiei din luna în curs către o cauză anunțată la biserică.

Însă amândouă aceste relaționări la vorbirea lui Dumnezeu, ignoranța, respectiv căutarea repetată a experiențelor neobișnuite, sunt rodul unei înțelegeri greșite a felului în care El comunică. Modul fundamental în care Dumnezeu a vorbit oamenilor este prin Mântuitorul nostru, Domnul Isus Hristos: „După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, **ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile**” (Evrei 1:1-2; vezi și Ioan 1). Uitându-ne la Domnul Isus, putem înțelege care este vorbirea lui Dumnezeu, specifică, pentru viața noastră.

La prima vedere, pare că nu există nicio legătură directă între viața lui Isus din

Evangeliei și decizia de a trimite copilul la o școală creștină sau la școala din cartier, de exemplu. **Scopul lui Dumnezeu nu este să îi spună credinciosului ce decizie să ia în fiecare moment, ci ca el să fie tot mai asemănător cu Domnul Isus.** O privire sumară asupra Scripturii ne va arăta că aceasta este tema centrală a vieții creștine, lucru evident din texte precum chemarea evanghelică la urmarea lui Isus (ex. Luca 9:57-62), convingerea lui Pavel cu privire la scopul lui Dumnezeu cu viața noastră (ex. Rom. 8:29), precum și identitatea învingătorilor din Apocalipsa (ex. Apoc. 12:11).

Dumnezeu este mult mai preocupat de cine *suntem*, decât de ceea ce *facem*. Numai atunci când am intrat pe drumul uceniciei lui Isus și am început să Îi fim tot mai asemănători, vom putea lua decizii, în circumstanțele vieții, bazate pe înțelepciunea acumulată în umblarea cu Domnul. Vestea cea bună este că Dumnezeu lucrează cu oameni obișnuiți în viața lor obișnuită. Așadar, ca lideri spirituali, trebuie să învățăm și să-i învățăm pe ceilalți să își „acordeze” urechea la ascultarea de voia lui Dumnezeu prin adresarea constantă a unei singure întrebări: *ce decizie mă va face mai asemănător cu Hristos și mai harnic pentru împărăția lui Dumnezeu?*

Duhul pe care Domnul ni l-a dat este cel care ne călăuzește în tot adevărul, iar adevărul este ascultarea de poruncile Sale (Ioan 16:13). Pornind de la acest cadru fundamental, experiențele particulare ale călăuzirii divine miraculoase vor veni drept confirmări binecuvântate. Însă ele nu trebuie să înlocuiască imperativul umblării de fiecare zi cu Mântuitorul nostru. Însuși Domnul Isus a fost călăuzit mai mult în viața Lui prin rugăciune și umblare obișnuită cu Dumnezeu decât în moduri ieșite din comun.

Ce înseamnă acest lucru în practică? Discernerea voii lui Dumnezeu, așa cum se descoperă ea prin urmarea Domnului Isus, începe în Biserică. De aceea, primul fel în care ascultăm glasul lui Dumnezeu este prin

participarea la închinarea comunității locale, prin rugăciune și cântare, prin ascultarea Cuvântului predicat și participarea la Cina Domnului. Mai apoi, cred că este valoros să îi încurajăm pe credincioși să își găsească un mentor duhovnicesc pe calea Domnului, o soră sau un frate mai experimentat cu care să se întâlnească, să se sfătuiască regulat și să discearnă împreună călăuzirea Duhului. Cu toate că amintim des exemplele lui Moise și Iosua, sau Pavel și Timotei, adeseori uităm că ele ar trebui să fie repetate și în viața noastră.

Ascultarea de vocea lui Dumnezeu în comunitate trebuie să fie dublată de ascultarea ei în viața personală. Disciplinele spirituale individuale (rugăciunea, studiul Bibliei, postul și celelalte) sunt formele simple, dar vitale, în care viața creștină își găsește izvorul. Duhul este acela care ne călăuzește, dar o face mereu în cadrul Cuvântului și niciodată în opoziție cu acesta. Cum ne va aminti El cuvintele Domnului, când noi nu le cunoaștem? Nu putem avea pretenția să discernem sfatul lui Dumnezeu pentru viața noastră atunci când nu punem pe pauză activitățile cotidiene, măcar pentru un moment, ca să vedem ce are El de spus.

Dumnezeu vorbește și cea mai prețioasă modalitate prin care El ne vorbește este prin Domnul Isus. Din acest motiv, Dumnezeu vrea să fim mai asemănători cu Hristos în fiecare zi. Dacă acest lucru se va întâmpla, atunci deciziile corecte vor veni ca o consecință naturală, sub călăuzirea Duhului. Având ancora fermă că suntem pe calea Domnului, vom ști că drumul călcat de talpa noastră este sub privirea binecuvântată a Tatălui nostru, pentru că Îl urmăm pe Fratele nostru mai mare, prin puterea Duhului Său care ne călăuzește pe noi, Biserica Sa iubită.

IDENTIFICAREA VOCILOR POZITIVE ȘI NEGATIVE

- cum să discernem între influențele din jurul nostru -

„Nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci transformați-vă prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.”
(Romani 12:2)

Într-o lume în care informația este așa de avansată, nevoia noastră de a fi atenți la vocile care ne vorbesc, devine tot mai necesară. Conform Bibliei, întotdeauna oamenii s-au confruntat cu acest zgomot al vocilor care le vorbeau. Chiar dacă atunci puterea informației nu era așa de mare, exista aceeași luptă a celui rău de a ne influența negativ, de a distorsiona adevărul lui Dumnezeu, deoarece mereu diavolul va răzni ca un leu și va căuta pe cine să înghită, pentru că dorește să ne descurajeze, să ne abată de la adevăr, să ne facă să rătăcim de pe calea spre Cer. „Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.” (1 Petru 5:8)

Referindu-ne la **discernământul spiritual**, putem spune că este *acea capacitate*,

insuflată de Duhul Sfânt, de a recunoaște sursa influențelor care ne modelează gândirea, emoțiile și acțiunile.

Ca oameni, **suntem influențați de mediul social, de propriile convingeri și de credințele, tiparele dobândite în copilărie din experiențele semnificative ale vieții.** Aceste voci interioare pot deveni reguli de viață nesănătoase dacă nu sunt supuse unei evaluări conștiente și spirituale, deoarece **discernământul** nu este doar o abilitate umană, ci un *dar al Duhului Sfânt* (1 Corinteni 12:10), este o lucrare interioară care cere atenție, sensibilitate la vocea lui Dumnezeu, maturitate spirituală și cunoașterea Scripturii.

Făcând referire la aceste voci interioare, consider că este necesară specificația că acestea pot veni din diferite surse:

1. Vocea lui Dumnezeu – care ne vorbește prin Scriptură, rugăciune, Duhul Sfânt și pacea care vine din ascultarea de El. Această voce ne zidește, ne încurajează și ne îndrumă în adevăr și spre adevăr (Ioan 10:27 „Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine.”).

2. Vocea sinelui – reflectă convingeri, gânduri, dorințe personale, dar poate fi influențată de traume, frici, credințe limitative, învățături false, media, mândrie, etc. În noi există omul firesc și cel spiritual și dacă noi nu suntem ancorați în Dumnezeu, vocea sinelui nostru nu este înrădăcinată în adevărul lui Dumnezeu și poate deveni înșelătoare (Ieremia 17:9 „Inima este nespus de înșelătoare și deznădăjduit de rea.”).

3. Vocea celorlalți – vine din partea

oamenilor: părinți, profesori, prieteni, oameni publici sau lideri spirituali. Unele voci ale acestora sunt binecuvântări, altele pot aduce confuzie sau manipulare (Galateni 1:10 „*Caut eu oare, în clipa aceasta, bunăvoința oamenilor, sau bunăvoința lui Dumnezeu?*”).

4. Vocea celui rău – vine mereu cu îndoială dar oare? și aduce condamnare, frică, minciună, izolare și distrugere (Ioan 8:44 „...*El este mincinos și tatăl minciunii.*”). Diavolul distorsionează adevărul pentru a ne descuraja și a ne separa de Dumnezeu.

Având în vedere sursele vocilor care ne influențează, este vital să învățăm și să-i învățăm pe copii **cum să le deosebim. Discernerea vocilor începe cu ancorarea în Cuvântul lui Dumnezeu.** Adevărul Său este criteriul absolut. Orice gând, emoție sau îndemn care nu se aliniază cu Scriptura trebuie pus sub semnul întrebării. Dumnezeu nu Se contrazice și nu ne va conduce niciodată spre păcat, mândrie, frică, anxietate, care să ne facă să devenim nefuncționali. „*Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos...*”.

(2 Timotei 3:16-17)

Roadele produse în noi dovedesc vocile de care ascultăm, așa cum Domnul Isus a spus: „*Îi veți cunoaște după roadele lor...*” (Matei 7:16) Dacă ceea ce auzim produce în noi roadele Duhului Sfânt: dragoste, bucurie, pace, răbdare, îndelungă răbdare, bunățate, facere de bine, credincioșie este un semn că vine din partea lui Dumnezeu. Dacă însă, simțim confuzie, neliniște, tulburare, frică este nevoie de atenție și prudență, deoarece, de regulă, aceste stări indică faptul că influența nu este de la Dumnezeu.

Conștiința noastră, atunci **când este formată și curățită de adevărul biblic**, devine **un aliat prețios**. Nu orice impuls interior este vocea Domnului Isus, dar o conștiință matură, deprinsă în ascultare și smerenie, poate deveni un canal prin care Duhul Sfânt ne vorbește. Așa cum spune Epistola către Evrei: „... *hrana tare este pentru oamenii mari, pentru aceia a căror judecată s-a deprins, prin întrebuintare, să deosebească binele și răul.*” (Evrei 5:14)

Nu trebuie deloc să uităm de **valoarea bisericii**. Dumnezeu lucrează și prin sfatul credincioșilor maturi. O inimă smerită primește cu bucurie sfaturile, consilierea celor care umblă cu Domnul Isus. Într-o vreme de individualism, avem nevoie unii de alții pentru echilibru și claritate, pentru a putea crește spiritual împreună. „*Când nu este chibzuință, poporul cade; dar biruința vine prin marele număr de sfetnici.*” (Proverbe 11:14)

Biblia oferă numeroase exemple de oameni care au ascultat voci și influențe diferite, cu rezultate diferite. Eva, în grădina Edenului, a ascultat o voce care i-a pus la îndoială identitatea și relația cu Dumnezeu. Vocea părea rațională, clară, dar a adus moarte și despărțire. Domnul Isus, în pustie, a respins ispitirea Satanei prin cunoașterea Scripturii și ascultarea de Tatăl. Ilie, în peșteră, a descoperit că Dumnezeu nu vorbește mereu prin zgomot sau dramatism, ci adesea printr-un susur blând.

În slujirea noastră ca învățători de școală duminicală, avem o responsabilitate imensă, nu doar să transmitem informații biblice, ci să modelăm discernământul spiritual al copiilor. Îi putem ajuta pe copii să recunoască vocea Duhului Sfânt prin studii biblice interactive care explorează alegerile și consecințele lor, prin exerciții în care învățăm să deosebim gândurile sănătoase de cele toxice, prin rugăciuni și momente de liniște în care căutăm călăuzirea lui Dumnezeu, prin exemplul personal și, mai ales, prin povești vii ale Scripturii, care scot în evidență puterea ascultării de Dumnezeu.

Discernământul spiritual este cheia unei vieți trăite cu sens și adevăr, multă pace și bucurie. În mijlocul tumultului, **vocea Păstorului cel bun poate fi auzită de fiecare dintre noi**. Tot ce ne cere este o inimă curată și dornică să-L urmeze.

Haideți ca și noi să facem așa cum ne îndeamnă apostolul Pavel: „*Cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun.*”

(1 Tesaloniceni 5:21)

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Gabriela POVIAN

Consilier creștin și Psihoterapeut
Biserica Penticostală “Filadelfia”, Timișoara

Vocea lui Dumnezeu în inima noastră

A fi învățător de școală duminicală presupune o chemare specială, înseamnă să fii deschis la vocea lui Dumnezeu, să înțelegi mesajul Său și să-l aplici în viața de zi cu zi printr-o trăire vizibilă; făcând așa, vei fi transformat atât tu, cel ce predai, cât și cei ce primesc învățătura.

Ce înseamnă deschis la vocea lui Dumnezeu? Înseamnă **disponibilitatea** de a asculta și de a aplica voia lui Dumnezeu în slujba încredințată. Ascultarea de Dumnezeu reprezintă acceptarea practică a autorității și voii Sale, ceea ce implică supunerea nu doar în acțiuni, ci și în cuvinte și gânduri. Scriptura subliniază că ascultarea aduce binecuvântare, iar neascultarea duce la rătăcire și păcat. (Deuteronom 11:26-28)

Pentru un învățător de școală duminicală, ascultarea față de Dumnezeu presupune o transformare interioară urmată de pasiune, devotament și entuziasm, toate demonstrate într-un mod practic, fiind un exemplu viu pentru copiii din jurul lui. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie mai întâi ascultat, primit în inimă, pentru ca apoi să fie trăit și transmis mai departe.

În contextul Școlii Duminicale, acest lucru se traduce prin pregătirea atentă a lecției, studierea Scripturii, care vine la pachet cu rugăciunea, dar și cu dorința de a asculta cu adevărat ce are Dumnezeu de spus pentru grupa ta și pentru fiecare copil în parte. Ascultarea adevărată presupune și o atitudine de smerenie.

Se prea poate ca în slujirea ta, ca învățător de școală duminicală, să nu se mai regăsească dorul slujirii, slujirea pentru tine să fie o povară, să fie făcută cu murmur, de ochii celor mai mari etc. Dumnezeu

transmitea bisericii din Efes și ne transmite nouă, astăzi, prin apostolul Ioan, în Apocalipsa 2:4-5 „*Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăiește-te, și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.*” Parafrazând, îndemnul pentru noi este: nu face slujirea de mântuială, nici din rutină, ci cu aceeași dragoste, dăruire și râvnă ca la început.

În comentariul său asupra celor două versete, J. Vernon McGee punctează mai multe posibile cauze care te pot împiedica să mai auzi glasul lui Dumnezeu:

„...să străpungem carcasa încrederii în sine, crusta îngâmfwării, scutul intelectualismului așa-zis rafinat, să înlăturăm spoiala trufiei, de falsa evlavie și să încetăm să tot lustruim nimbul de sfințenie pe care ne închipuim că-l avem, ca și când am fi super-sfinți.”

Vreau să ascult, dar nu știu cum... se poate întreba cineva. A asculta de Dumnezeu necesită să te lași învățat, să îți dorești schimbarea ta de către El, schimbarea ducând la renunțarea la anumite percepții, idei, prietenii nepotrivite, tabieturi etc. În calitate de învățători, trebuie să rămânem în Cuvânt și să lăsăm Duhul Sfânt să ne ghideze. În Ioan 16:13 citim „*Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare.*” Fii, așadar, sensibil la nevoile spirituale ale copiilor, adaptează mesajul din sala de clasă, astfel încât să fie relevant și aplicat la viața copilului.

A asculta de Dumnezeu, ca învățător de școală duminicală, înseamnă a trăi o viață dedicată, transformată de Cuvânt și călăuzită de Duhul Sfânt. Vă doresc ca slujirea voastră să devină cât mai rodnică, iar viața celor mici modelată după chipul lui Hristos!

Daniel NEAGOE

Pastor, Responsabil Departament Copii - CCP - BDAR
Biserica Penticostală "Muntele Sionului", Deva

Învățarea despre decizii prin povestiri biblice

Toți oamenii învață despre decizii: fie înainte, fie după ce au trecut de momentul deciziei. Unii răsufală ușurați, iar alții suspină adânc. Unii pășesc înainte, iar alții trebuie să o ia de la capăt. Da! Atât pentru adulți, cât și pentru copii, o experiență de viață, oricât de scurtă ar fi ea, poate fi motivația necesară ca pe viitor să se țină strâns de principii sau poate fi motivul multor amărăciuni: chiar al amărăciunilor pe viață, pentru cei ce au fost nepregătiți.

Povestirea conține îndemnul și misiunea eroului biblic, prezentarea obstacolelor, precum și câștigul urmării voii sfinte a lui Dumnezeu, respectiv consecințele ignorării voii Lui. Aceste lucruri sunt foarte valoroase, întrucât identificarea cititorului cu eroul se produce aproape spontan, iar transferul de valori nu întârzie să apară.

Povestirea biblică: mai mult decât moralitate!

Povestirile biblice vor avea întotdeauna superioritate față de cele de viață și/sau terapeutice prin faptul că ele ne sunt oferite în mod direct de Dumnezeu și aduc o învățătură despre Legea morală a lui Dumnezeu, care dă descoperirea păcatului și

a sfințeniei. La prima vedere, diferența poate părea ne semnificativă, însă ea este cu atât mai importantă în societatea contemporană, unde valorile morale se definesc sub presiunea politicului sau a culturii aflată în continuă schimbare. Copiii vor avea nevoie întotdeauna să cunoască binele și răul, așa cum sunt definite de Dumnezeu, dar și să le fie accentuat faptul că „așa a spus Dumnezeu!” este confirmarea supremă.

A-i povesti copilului că Dumnezeu a îngăduit în viața lui Iosif necazul și că Dumnezeu l-a binecuvântat pentru că a fost nevinovat în casa lui Potifar, refuzând să *păcătuiască* (concept absolut necesar a fi prezentat în povestirile biblice) – aceasta reprezintă mai mult decât o povestire: o revelație a ceea ce trebuie să faci pentru a fi binecuvântat.

Povestirea biblică: mai mult decât umanitate!

„A vedea” prezența lui Dumnezeu în mijlocul povestirilor biblice este nu doar reconfortant, liniștitor, ci este cu adevărat necesar pentru ca un copil/tânăr să aleagă voia lui Dumnezeu, atunci când diavolul va căuta să ruineze povestea vieții lui.

Artiștii contemporani încearcă să dăruiască copiilor povestiri biblice în format digital, prin grafică animată (desene animate). Deși dorința de a le oferi cunoștință despre evenimentele biblice este bună, totuși aceste demersuri pot fi, uneori, periculoase. Se observă adeseori accentul pus pe ceea ce face eroul biblic (ex. David), iar rolul decisiv al lui Dumnezeu este puternic umbrat. Așadar, devine importantă povestirea de către părinte/învățătorul de Școală Duminicală a *rolului lui Dumnezeu* în bătălia dintre David și Goliat, a felului în care Dumnezeu l-a ajutat pe David să crească, a curăției lui David înaintea lui Dumnezeu, a *încrederii* sale în Dumnezeu, a *curajului credinței*, dovedit prin cuvintele spuse înaintea lui Goliat și a *înaintării la luptă* pentru Dumnezeu – iată cu adevărat multe lucruri care trebuie accentuate. Este regretabil însă faptul că, în cazul desenelor animate, aceste lucruri extrem de importante sunt adeseori plasate în

concurență cu senzaționalul, cu punctul culminant pe care artistul vrea să-l construiască și pentru care este „nevoit” să scurteze învățătura despre Dumnezeu și să supra-accentueze momentul și personajul (ex. David).

Povestirea biblică: mai mult decât victorie!

Este de maximă importanță să ajutăm generația tânără să ia decizii corecte, folosindu-ne de povestirile biblice, întrucât scopul unei decizii nu este doar binele vizibil din viața omului. Prin intermediul povestirilor biblice putem evidenția lucrurile care contează cu adevărat înaintea lui Dumnezeu, precum și faptul că victorie nu înseamnă neapărat binele temporar al eroului. Iosif, de exemplu, spre deosebire de frații lui, este victorios în ispita continuă de a păcătui, victoria aceasta fiind recompensată de Dumnezeu mult mai târziu, deși inițial părea să fie un eșec prin faptul că frații l-au învins (ura lor a condus la prinderea și vânzarea lui Iosif).

Povestirile biblice evidențiază victoriile care contează cu adevărat înaintea lui Dumnezeu: victorii care par înfrângerii în ochii oamenilor, dar a căror răsplată este mai presus de toate în cerurile sfinte. Dacă generației prezente nu i se va ridica privirea deasupra beneficiilor pământești, atunci riscăm să ne trezim în viitor cu o generație de credincioși care vor sluji lui Dumnezeu pentru beneficiile temporare, pământești, nu pentru cele veșnice, cerești.

Putem concluziona prin faptul că povestirile biblice sunt valoroase și ne ajută la evidențierea Legii lui Dumnezeu, care aduce conștientizarea păcatului, la cunoașterea faptului că în viață lucrurile nu se desfășoară doar pe coordonate umane, a faptului că Dumnezeu veghează în dreptul nostru și victoria trebuie căutată în termenii Lui.

Povestiți întâmplări biblice copiilor și nu uitați că Dumnezeu este personajul principal!

Dr. Claudiu **LULCIUC**

Psiholog și Psihoterapeut
Biserica “Horia”, Arad

REVELAȚIA: între Mister și Lumină Divină

Revelația este un concept central în credința creștină, reprezentând una dintre căile importante prin care Dumnezeu Se descoperă oamenilor, oferindu-le nu doar cunoștințe, ci și dezvăluiri care le transformă viața spirituală.

În Biblie, revelația divină apare în diverse forme, de la visele profeților la aparițiile îngerești și învățăturile Domnului Isus. Fiecare act de revelație creează o punte între cer și pământ, invitându-ne să înțelegem voința divină și să ne aliniem la aceasta. Cartea Apocalipsa, scrisă de Ioan, este poate cea mai strălucitoare dovadă a revelației. Aceasta ne oferă o privire asupra viitorului și a planului lui Dumnezeu pentru întreaga umanitate, subliniind speranța, dar conștientizându-ne, în același timp și de judecata care va veni.

Revelația este esențială pentru credință. În Romani 10:17 citim: *"Astfel, credința vine în urma auzirii, iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos."* Această legătură între revelație și credință ne arată cât de important este să

fim deschiși la învățăturile divine. Este fundamental să ne întrebăm: suntem pregătiți să primim aceste mesaje? Suntem dispuși să ascultăm și să acționăm conștient?

Pe lângă descoperirile divine, revelația ne cheamă să ne explorăm și relația personală cu Dumnezeu. Fie că suntem în momente de bucurie sau de încercare, Dumnezeu ne oferă, prin revelație, lumina necesară pentru a naviga prin viața noastră. Prin aceasta, El ne călăuzește și ne amintește că nu suntem niciodată singuri în luptele pe care le ducem zi de zi, care se întesesc realmente atunci când noi așteptăm să se limpezească cerul vieții înnorat.

Revelația nu este doar pentru cei aleși sau pentru cei care au fost martori ai minunilor. Fiecare dintre noi poate fi beneficiar al ei, însă diferența o găsim în percepția revelației, a descoperirii lui Dumnezeu. Doar cei născuți din nou și care se îngrijesc de o relație personală și profundă cu Dumnezeu pot să observe și să se bucure din plin de revelație. Dumnezeu Se descoperă în multe feluri, după percepția și puterea de acceptare a omului, așa putea spune chiar după "anotimpul" pe care îl parcurge acesta în viața lui, dar pentru cel cu ochii, inima și mintea încețoșate, chiar închise, revelația rămâne departe, omul acesta neavând harul de a beneficia de ea. Este esențial să căutăm și să fim deschiși la modalitățile prin care Dumnezeu ne vorbește, fie prin Scriptură, rugăciune, comunitate sau natura din jurul nostru.

În concluzie, revelația este o noțiune vastă, ce străbate întreaga Biblie și care este vitală vieților noastre. Este o chemare la cunoaștere, o invitație la aprofundarea relației cu Dumnezeu și un instrument prin care credința noastră poate crește. Să fim atenți la semnalele divine și să ne lăsăm călăuziți spre Lumina Adevărului pe care o reprezintă revelația divină!

Simona Rauca

Director adjunct Liceul Creștin Logos
Instructor îndrumător cursuri PRO 7 Educație
Biserica Penticostală "Sfânta Treime", Bistrița

Cum putem dezvolta discernământul copiilor la Școala Duminicală

Discernământul este un proces intelectual care te ajută să distingi între bine și rău, între adevărat și fals, să judeci informațiile și apoi să alegi binele, adevărul „...*cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun.*” (1 Tesaloniceni 5:21) Omul care gândește, care și pune întrebări și care cercetează informațiile, va fi mult mai greu de manipulat. Odată cu apariția inteligenței artificiale, ne-am învățat să primim totul de-a gata. Dacă înainte îți foloseai mintea pentru a realiza o compunere sau un eseu, adunai informații pentru un proiect din cărți împrumutate de la bibliotecă, acum ChatGPT sau alte aplicații asemănătoare rezolvă task-ul într-un minut. Mintea nu mai este antrenată să gândească, să filtreze sau să memoreze. Vrem totul instant, fără să avem de muncit prea mult.

În aceste condiții, cum putem ajuta noi, ca învățători de școală duminicală, la dezvoltarea discernământului la copii, ca ei să fie bine anorați în principiile biblice și greu de manipulat de către cel rău, care luptă pentru sufletele lor?

1. Participând, alături de părinți, la așezarea unei temelii puternice în mintea lor, prin cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu. „*Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea, căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale și atunci vei lucra cu înțelepciune.*” (Iosua 1:8)

• Atunci când pregătești lecția biblică sau alt punct al programului pentru copii, asigură-te că stăpânești foarte bine adevărul biblic predat. Citește, în pregătirea ta, textul biblic de zece ori, ca să-ți fie foarte clare toate informațiile. Nu te baza doar pe materialele

auxiliare pe care le folosești. Nu o dată mi s-a întâmplat ca un copil să spună „dar aici nu e așa, la desene am văzut că...”. Iată de ce este foarte important să vii cu Biblia și să spui, urmând exemplul Domnului Isus din momentele ispitirii, „**este scris!**”. Cunoscând Scriptura, Adevărul, având principiile și valorile creștine bine întipărite, copilul va avea niște repere sănătoase la care să se raporteze.

- Memorează cu ei versete din Biblie. „*Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.*” (2 Timotei 3:16,17) Poți începe cu psalmii mai cunoscuți, repetă la fiecare întâlnire, organizează concursuri care să aducă o motivație în plus sau folosește ce metodă vezi că se potrivește cel mai bine la grupa ta.

- O altă unealtă pentru cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu este Concursul Biblic Talantul în Negoț. Încurajează copiii să participe, este un mare câștig pentru ei, indiferent de rezultatele obținute. Apoi, poți implementa la grupa ta proiectele de citire a Bibliei (Picurul de miere zilnic, Biblia la puterea a doua, Citirea Bibliei la biserică în 1-3 ani etc.). Prezintă părinților aceste proiecte, dacă nu le cunosc.

- Practică cu ei disciplinele spirituale, cum ar fi rugăciunea, care-i va ajuta să aibă o relație cu Dumnezeu, să primească lumină și călăuzire.

2. Folosind, la grupă, **metode de predare diversificate.**

- *Studiul biblic*, prezentat sub forma unei fișe de lucru, având un ghidaj care să ajute la extragerea ideilor dintr-un text biblic, folosit cu precădere la grupele de copii mai mari, reprezintă o metodă prin care copiii învață să cerceteze, să sintetizeze, să creioneze adevărul biblic dintr-un text, să facă aplicațiile practice.

- *Conversația euristică* sau „învățarea prin descoperire” presupune serii legate de

întrebări și răspunsuri, avansând din aproape în aproape, la finele cărora, va rezulta, ca o concluzie, adevărul biblic. Se aseamănă cu studiul biblic, în sensul că informațiile, în baza cărora se va extrage concluzia, vor fi descoperite de către copil, sub îndrumarea învățătorului și are avantajul utilizării chiar și la grupele mici.

- Alte metode care să-i implice pe copiii în mod direct, cum ar fi *masa rotundă* (care le dezvoltă curajul formării și exprimării unei opinii proprii), *dezbaterea* (care dezvoltă cercetarea, căutarea de argumente, gândirea critică, exprimarea și apărarea propriilor convingeri) și altele.

3. **Fiind tu un exemplu de creștin autentic, fidel Adevărului, dând dovadă de integritate.**

Fie că-ți dorești sau nu, copiii te vor lua ca exemplu, te vor studia, vor observa comportamentul tău, la biserică și în afara ei. Dă dovadă că ești un copil al lui Dumnezeu, dezvoltă discernământul spiritual în viața ta, ca Dumnezeu să te poată folosi ca ajutor pentru cei din jurul tău. „*Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească. Ce ați învățat, ce ați primit și auzit de la mine și ce ați văzut în mine, faceți. Și Dumnezeul păcii va fi cu voi.*” (Filipeni 4:8,9)

Dumnezeu să ne ajute pe toți să fim oameni cu discernământ, în vremuri atât de provocatoare!

Miriam ROȘ

Instructor și Învățător Școala Duminicală
Biserica Penticostală "Sfânta Treime", Bistrița

Importanța exemplului personal în viața de credință

Cum putem fi modele de discernământ acasă?

Ca părinți, ne dorim pentru copiii noștri nu doar fericire sau succes în viață, ci mai ales o relație autentică cu Dumnezeu. Într-o lume în care valorile devin tot mai diluate, discernământul spiritual – capacitatea de a recunoaște vocea lui Dumnezeu și de a ne diferenția de vocile străine – devine esențial. Copiii nu învață doar prin ceea ce le spunem, ci mai ales prin ceea ce le arătăm. Exemplul nostru zilnic construiește temelii de credință în caracterul lor, care, dacă sunt bine clădite, nu se vor clătina în furtunile vieții.

Discernământul spiritual – ce înseamnă?

Discernământul (în greacă, diakrisis) înseamnă „a deosebi” – a filtra gândurile, emoțiile și deciziile prin prisma Cuvântului lui Dumnezeu și a Duhului Sfânt. Pentru un

copil, discernământul începe atunci când vede că tata și mama citesc Biblia nu doar din obișnuință, ci pentru a afla voia Domnului în orice împrejurare. Când copilul te vede alegând sinceritatea în locul minciunii, blândețea în locul nervozității sau mulțumirea în locul nemulțumirii, el începe să înțeleagă cum se construiește discernământul.

De ce exemplul personal contează mai mult decât argumentele?

- *Autenticitate vs. autoritate impusă:* Cuvântul rostit din vârful buzelor rămâne simplu discurs. Când este trăit, devine vital. Copiii percep imediat discrepanța dintre „spune” și „fă”.

- *„Copiii fac ce văd, nu ce li se spune”* nu este doar un proverb, ci o realitate neuropsiho-emoțională. Modelele de comportament din familie sunt foarte repede asimilate.

- *Exemplul crește credibilitatea:* Un părinte care își cere iertare când greșește, care învață să rabde și să ierte, transmite profund mărturia iertării lui Hristos.

Pași concreți pentru a modela discernământul în familie

a) *Rugăciune transparentă și citirea Bibliei în familie*

- Alegeți un moment regulat (dimineața, la cină sau înainte de culcare) pentru a vă ruga împreună. Copilul trebuie să vadă că nu repetați formule, ci cereți sincer călăuzire: „Doamne, ajută-ne să știm când să vorbim și când să tăcem, când să acționăm și când să așteptăm.”

- Când citiți un text biblic, împărtășiți în cuvinte simple cum vă ajută acel pasaj să

luați decizii în viața reală – despre muncă, relații, bucurii sau necazuri.

b) Discuții deschise despre alegeri de zi cu zi

- Aduceți la masă subiecte reale de discuție, invitând copilul să analizeze împreună cu voi.

- Puneți întrebări deschise care dezvoltă gândirea critică și empatia.

c) Onestitate și asumare când greșim

- Când ești tentat să „dai vina” pe altcineva sau pe împrejurări, recunoaște-ți responsabilitatea și cere iertare: „M-am supărat și am strigat la tine fără să gândesc. Îmi pare rău. Te rog să mă ierți.”

- Împreună cu copilul, gândiți un gest concret de împăcare (un desen, un mesaj, un ajutor la curățenie).

d) Selectarea modelelor spirituale din afara familiei

- Implicați-vă în biserică și în proiecte misionare: copilul va întâlni lideri creștini autentici, ale căror exemple îi vor rămâne în minte.

- Alegeți împreună cărți cu mărturii creștine și discutați lecțiile de viață ale autorilor.

e) Discernământ digital și cultural

- Stabiliți reguli clare privind conținutul media: ce jocuri, filme sau videoclipuri pătrund în mintea și inima familiei.

- Când respingeți un conținut, explicați de ce o faceți, în lumina principiilor biblice.

f) Învățarea prin participare

- Implicați copiii în deciziile familiei: planificați împreună o acțiune de voluntariat, alegeți un cadou pentru un vecin singur sau decideți împreună cum rezolvați un conflict între frații mai mici. Le veți dezvolta înțelepciunea și compasiunea.

Discernământul spiritual nu se formează peste noapte, ci este rodul unei vieți trăite zi de zi sub privirea lui Dumnezeu. Exemplul părinților este cheia ce deschide inimile copiilor către înțelegerea că viața de credință nu este un set de reguli, ci o relație

vie cu Creatorul.

Astfel, în fiecare zi, veți modela nu doar comportamente, ci inimi care învață să deosebească vocea lui Dumnezeu și să trăiască sub călăuzirea Lui. Copiii crescuți într-o casă unde discernământul devine limbaj curent vor păși în lume având curajul de a trăi adevărul biblic și siguranța că Domnul le luminează calea.

Cosmin CNEJEVICI

Pastor Biserica “Betania”, Chicago

Sărbătoarea anuală „Copiii lui Isus”

și multe așteptări fiecărui copil. O zi în care elevii nu au cursuri și pe care o pot petrece într-un mod plăcut alături de prietenii lor, clădind împreună amintiri de neuitat.

Lumea seculară privește acest moment ca o oportunitate pentru a-și promova valorile, însă biserica nu ar putea oferi o alternativă educativă, creștină și totodată atractivă copiilor pentru a-i apropia mai mult de Hristos decât de lume? Cu siguranță că da! Iar una dintre ele este proiectul Sărbătoarea anuală „Copiii lui Isus”. Acesta constă într-o conferință a copiilor la care sunt invitați copii din mai multe biserici cu scopul de a-L

Sărbătoarea anuală „Copiii lui Isus” cuprinde timp de cântare, rugăciune, memorarea Scripturii, lecție biblică, joc recapitulativ, gustare și multe alte surprize împletite cu voie bună. Aceste activități aduc zâmbetul pe chipul copiilor și totodată deschid o ușă pentru prezentarea mesajului Evangheliei pe înțelesul lor. De asemenea, bisericile participante sunt încurajate să pregătească un moment de implicare prin cântare.

În luna februarie 2018, la nivelul 5 al cursului de instruire Pro 7, în cadrul Centrului de instruire Bistrița, ne-au fost

prezentate proiectele departamentului de Școală Duminicală din județul Sibiu. Această proiectul Sărbătoarea anuală „Copiii lui Isus” a fost cel care a atins inima mea. Mai mult, am fost încurajat de entuziasmul cu care echipa locală de învățători a întâmpinat această nouă lucrare. De atunci și până în prezent, în fiecare an cu ocazia zilei de 1 iunie am organizat un program destinat copiilor (excepție făcând anul 2020, când a fost suspendat din cauza pandemiei) la care au participat anual peste 400 de copii din 17 biserici ale județului Sibiu.

Prin harul Domnului, de-a lungul anilor, lucrarea a crescut la nivel național și internațional astfel încât în anul 2025

Sărbătoarea anuală „Copiii lui Isus” a fost organizată în 36 de locații la care au participat peste 5100 de copii din 143 de biserici.

Dumnezeu a binecuvântat România cu vremuri de libertate în care Îl putem mărturisi pe Hristos neîngrădit. Prin urmare, drag coleg, cum vei răspunde chemării de a sluji copiilor din orașul tău în această zi specială de 1 iunie, Ziua internațională a copilului?

Beniamin PITARIU

Responsabil Departament Școală Duminicală
Biserica Penticostală “Emanuel”, Sibiu

Sădind Cuvântul într-un colț îndepărtat...

Am plecat cu valiza plină de planuri, materiale, lecții și idei, dar realitatea din teren a cerut ceva mai adânc decât toate acestea. Aveam nevoie de ceva mai profund decât o bună organizare sau intenții izvorâte din iubire: aveam nevoie de urechea lipită de inima lui Dumnezeu. Ascultând, l-am auzit una dintre cele mai neașteptate și profunde chemări – lucrarea cu învățătorii. N-a fost în agenda mea, dar a devenit repede parte din inima mea.

Am cunoscut oameni care țin lecții în colibe, pe câmp, în biserici fără pereți, care nu au manuale sau videoproiectoare, dar au dragoste pentru copii și frică de Dumnezeu. Lecțiile planificate s-au transformat adesea în momente de ascultare – uneori a fost nevoie să opresc cursul pentru a răspunde unei întrebări care venea din durere, nu din curiozitate. Am învățat să tac când nu aveam răspunsuri, dar să rămân acolo, prezentă. Mă rugam în gând. Știam că Duhul Sfânt traduce ce eu nu pot rosti. Ce funcționează într-o sală de curs curată, între patru pereți, nu se mai potrivește când ești într-un sat uitat, într-o bisericuță fără curent, cu învățători care predau cu ce au, nu cu ce și-ar dori.

Lucrarea cu copiii e vizibilă, dar lucrarea cu învățătorii e profundă. Ei merg apoi în locuri în care tu nu vei ajunge și acolo, printre pereți de noroi, pe bănci vechi sau în clase improvizate, sămânța continuă să fie sădită. Când stai lângă cei care stau lângă copii, ajungi și tu, fără să știi, să modelezi generații. Am descoperit că, deși diferențele sunt mari – de limbă, de context, de resurse – există o limbă tainică a slujirii, pe care o vorbesc toți cei care iubesc copiii. Unii dintre învățători veneau de departe, pe jos, prin ploaie sau arșiță, pentru câteva ore de

învățătură. Am zâmbit gândindu-mă la formările din România, unde ne oprim la situații minore ce ne provoacă disconfort – un proiecteur care nu pornește, un scaun prea tare, un ceai care întârzie. Și totuși, dincolo de kilometri, de condiții, de contexte, există un lucru care leagă aceste două lumi – dorința de a crește copii cu ochii spre Cer. În timpul cursurilor PRO7, am văzut cum Dumnezeu strânge fire invizibile între continente. De pe bănci simple sau din săli elegante, învățătorii pun aceeași cărămidă: Evanghelia. În felul lor, fiecare zidește la același altar. E o lucrare tăcută, dar atât de prețioasă – o taină frumoasă a Împărăției.

Lucrarea de misiune m-a purtat prin multe contexte: școli, orfeline, sate, birouri administrative, case, biserici – de la activități pentru sute de copii la discuții tăcute cu un singur suflet. În toate, am înțeles tot mai clar: discernământul este busola tăcută care ne ține pe linia voii lui Dumnezeu – nu ideile bune, nu entuziasmul, ci sensibilitatea la glasul Lui.

Am dus Evanghelia în locuri unde n-am avut semnal la telefon, dar am simțit Cerul coborând, pentru că misiunea, în esența ei, nu are nimic magic. E făcută din lucruri

aparent neînsemnate: pași prin praf, lecții scrise la lumina telefonului, tăceri lungi lângă copii care au pierdut mai mult decât pot spune și plâns pentru lucruri pe care nu le poți schimba. Uneori, e doar o mână mică, care te prinde în timpul rugăciunii și nu-ți mai dă drumul. Nu pentru că ai spus ceva, ci doar pentru că ești acolo. Și totuși, când toate acestea sunt făcute cu inima plecată și cu urechea ațintită spre Dumnezeu, ele devin sfinte. Pentru că El e acolo – în acel copil care îți spune „Thank you for teaching us” (trad. Mulțumim că ne înveți) în cea mai stălcită engleză, dar cu ochii plini.

Dacă inima ta vrea să bată mai aproape de inima Lui, dacă simți că ai fost făcut pentru ceva mai mult decât confortul de zi cu zi, nu înăbuși acea chemare. Poate nu știi cum să începi. Nici eu n-am știut, dar am spus „da” și Dumnezeu a fost credincios să deschidă drumurile. Poate nu ai valiza plină, ai doar inima gata. E suficient – doar de atât e nevoie pentru ca Dumnezeu să înceapă.

Adela BURA

Instructor și învățător Școala Duminicală
Misionară în Uganda
Biserica Penticostală “Betel”, Halmeu

Crearea obiceiului de rugăciune în familie

Prilejuri zilnice pentru a discuta despre voința lui Dumnezeu

Familia este locul în care copilul se simte iubit, apreciat și protejat. Aici primește căldura emoțională pentru a crește armonios dar și primele învățături legate de viața spirituală. Familia este locul în care copilul se naște și primește apoi îngrijire pentru toate nevoile sale fizice. Cele trei mari dimensiuni ale vieții omului, fizic, psihic și spiritual, pornesc din locul numit familie. Părinții au responsabilitatea dezvoltării sănătoase a copilului pe toate aceste planuri. Nu totdeauna reușesc pentru că nu totdeauna înțeleg importanța armoniei între aceste dimensiuni umane ale vieții. Vrem, așadar, să parcurgem câteva adevăruri legate de nevoia rugăciunii în familie ca mijloc de educare și formare a copilului.

1. Prioritatea. Părinții au grijă foarte mare de nevoile fizice și materiale ale copilului. Munca excesivă este dovada că părinții trudesc de dimineața până seara pentru a asigura un trai cât mai bun familiei și un viitor sigur pentru copii. Deseori, latura spirituală este neglijată. Stresul vieții, urgențele și ritmul stringent al zilei fac ca rugăciunea să fie ultima pe listă, dacă mai încapă cumva. Rugăciunea este făcută doar dacă mai rămâne timp. Și, de obicei, nu prea rămâne. Dimineața, copiii se trezesc mai greu iar riscul să întârzie la școală este permanent. Rugăciunea devine ultimul lucru pe care să îl mai facă un copil și un părinte atunci când fiecare secundă este o alarmă amenințătoare. *Ce este de făcut?* Așezarea corectă a priorităților prin organizarea optimă a timpului. Dacă rugăciunea va fi printre primele lucruri de făcut pe listă, va fi mai greu de evitat sau neglijat. De regulă, sunt trei momente ale zilei când familia ar

trebui să stea în rugăciune împreună: dimineața, la amiază și seara. De obicei, rugăciunea este asociată cu masa, cu ieșirea din casă și cu încheierea zilei înainte de culcare. Este extrem de important de subliniat în mintea copilului expresia: înainte. Înainte de a ieși din casă, înainte de a începe ziua, înainte de a mânca, înainte de a dormi, înainte de a... Rugăciunea este o disciplină spirituală. Ea se poate forma corect doar dacă există o bună și corectă organizare a timpului și dacă, în această organizare, ea este trecută înainte, ca prioritate absolută.

2. Intensitatea. Rugăciunea nu trebuie să fie doar un ritual. Ea nu este o poezie pe care o memorezi și apoi o rostești. E adevărat că la început copilul va rosti cuvinte pe care nu le înțelege și va repeta rugăciuni pe care le memorează sau rostesc părinții dar, cu timpul, trebuie pregătit pentru etapa în care rugăciunea trebuie să devină intensă, atât la nivel de timp cât și la nivel de conținut. Intensitatea este dată de nevoile stringente pentru care ne rugăm. Părinții ar trebui să vorbească cu copiii în legătură cu diverse probleme pentru care să se roage. Dacă la nivel de familie nu sunt situații critice, ar trebui aduse în discuție cauze de rugăciune de la biserică, poate copii bolnavi sau situații specifice pe care copilul să le împărtășească emoțional și să dorească să se roage pentru acele nevoi. Rugăciunea trebuie legată de evenimente cotidiene. De exemplu, dacă a luat o notă bună la școală, să mulțumească lui Dumnezeu; dacă urmează un examen, să ceară înțelepciune Domnului. Rugăciunea trebuie ancorată în realitatea actuală în care trăiește familia. Ea trebuie să îl conducă pe copil către implicarea lui Dumnezeu în toate situațiile vieții. În cele favorabile să cultive mulțumirea iar în cele nefavorabile să cultive cererea și mijlocirea. Monotonia este dușmanul tăcut al rugăciunii și al relației cu Dumnezeu.

3. Spiritualitatea. Rugăciunea nu este doar o activitate, un ritual sau un obicei. Ea trebuie să fie expresia tangibilă a spiritualității omului. Dimensiunea spirituală trebuie subliniată și prin citirea Scripturii. Părinții trebuie să explice copilului că rugăciunea înseamnă efectiv a sta de vorbă cu Dumnezeu. Noi îi vorbim lui Dumnezeu prin rugăciune iar Dumnezeu ne vorbește nouă prin Scriptură. Rugăciunea și citirea Bibliei sunt două discipline spirituale pe care fiecare creștin trebuie să le practice în mod constant. Dacă aceste practici vor începe din perioada copilăriei vor fi ușor de continuat pe tot restul vieții. Cei care au responsabilitatea de formare a acestei deprinderi sunt părinții. Pe baza Scripturii se poate discuta în familie, înainte de rugăciune, despre voia lui Dumnezeu. Prin rugăciune poate fi implicat Dumnezeu în viața cotidiană a copilului, a familiei sau a comunității.

În concluzie, părinții au un rol crucial în dezvoltarea spirituală a copilului prin practicarea disciplinelor spirituale la nivelul familiei. Organizarea optimă a timpului, stabilirea corectă a priorităților, implicarea lui Dumnezeu în toate activitățile și nevoile familiei pot forma obiceiuri bune în viața copilului. Folosirea constantă a Scripturii pentru înțelegerea adevărilor biblice la nivelul inteligenței copiilor poate pregăti terenul pentru formarea unui caracter creștin autentic. Familia este locul în care copilul trebuie să învețe rugăciunea, citirea Bibliei și părtășia spirituală cu ceilalți. Școala Duminicală, Biserica sau alte entități au un rol complementar în această formare spirituală a copilului. Familia, prin părinți, este locul rânduit de Dumnezeu în care copilul să îl descopere pe Dumnezeu și să cultive părtășia cu El.

Marius LIVANU

Pastor Biserica "Philadelphia", Mansue, Italia

PROGRAMUL CONCURSULUI „TALANTUL ÎN NEGOTȚ” - 2026

- 28 martie 2026 - faza pe biserică
- 18 aprilie 2026 - faza județeană
 - 9 mai 2026 - faza regională
 - 6 iunie 2026 - faza națională
- 7- 9 august 2026 - faza internațională

TALANTUL ÎN NEGOTȚ - 2025 - ROMÂNIA

Faza națională - Suceava

Faza națională - Brașov

Faza națională - București

Faza națională - Hunedoara

Faza națională - Cluj Napoca

TALANTUL ÎN NEGOT, - 2025 - DIASPORA

Faza națională - Austria

Faza națională - Franța

Faza națională - Windsor, Canada

Faza națională - USA - San Antonio, Texas

TALANTUL ÎN NEGOT,

"I HAVE HIDDEN YOUR WORD IN
MY HEART, THAT I MAY NOT SIN
AGAINST YOU"
- PSALMS 119:11

2025-2026

COME JOIN US IN STUDYING **GOD'S WORD!**

AGES: Everyone 2nd grade - adult

CONTEST DATE: The church contest is April 18, 2026

WEBSITE: www.talantul-in-negot.com

IMMEDIATE BENEFITS:

- knowledge of the Scriptures
- draw nearer to Jesus
- better understanding of God's will
- character molded based on Biblical principles
- adopt a lifestyle devoted to God's Word
- unity in global Romanian evangelical community

LAST YEAR:

- ★ 26 Churches in the US & Canada
- ★ over 800 contestants in America, over 10,000 contestants world-wide!

FOR INFORMATION:

Daniel Neagoe (Children's Ministry, Romania)

neagoe.daniel@gmail.com

+40 785 202 531

Persida Bujdei (Coordinator for USA/Canada)

persida.bujdei@gmail.com

847-529-6459

Faza națională - Italia

Faza națională

*Republica
Moldova*

Faza națională - Irlanda

Faza națională - Anglia

Faza națională

*Germania
(Bayern, Hessen și
Baden-Württemberg)*

Faza națională - Portugalia

Faza națională - Spania Mediteraneană

Faza națională - Uniune Spania

Faza națională - Spania Madrid Nord

Faza națională - Grecia

Faza internațională - Bistrița - 2025

